

SYLABUS

Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Podstawy gerontologii				
3. Kod przedmiotu	II Ped.D1.7				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	II				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	I				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	5 (1kno)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	5 (1kno)
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	2				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Renata Konieczna-Woźniak, doktor				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki społecznej, psychologii rozwojowej, teorii pracy socjalnej, socjologii problemów społecznych, biomedycyny.				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zapoznanie z miejscem problematyki gerontologicznej w obszarze zainteresowań pedagogiki.
C2	Zrozumienie pogłębionych pojęć gerontologicznych.
C3	Rozwinięcie problematyki szans i zagrożeń rozwojowych okresu późnej dorosłości w wymiarze biologicznym, psychologicznym i społecznym.
C4	Przygotowanie do rozpoznawania i trafnego określania potrzeb oraz problemów pojawiających się w życiu starszego człowieka.
C5	Zapoznanie z polskim systemem wspomagania seniorów.
C6	Rozwinięcie umiejętności projektowania i zastosowania wybranych form wsparcia - mobilizujących człowieka starszego do aktywnego życia i wzmacniających jego potencjał jednostkowy.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Ma pogłębioną wiedzę gerontologiczną wpisującą się w obszar zainteresowań pedagogiki.	W	C1
EU2	W sposób pogłębiony definiuje podstawowe pojęcia gerontologiczne dla potrzeb teorii i praktyki pedagogicznej.	W	C2

EU3	Potrafi w sposób pogłębiony scharakteryzować szanse i zagrożenia rozwojowe okresu późnej dorosłości w wymiarze biologicznym, psychologicznym oraz społecznym i określić działania profilaktyczne.	W, U, KS	C2, C3
EU4	Potrafi w sposób pogłębiony, refleksyjny określić i analizować potrzeby oraz zagrożenia egzystencjalne występujące w okresie późnej dorosłości w realiach środowiskowych.	W, U, KS	C3, C4
EU5	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą polskiego systemu wsparcia seniorów oraz przykładów dobrych praktyk.	W	C5
EU6	Potrafi w refleksyjny sposób projektować i przyporządkować formę wsparcia seniorów do zakresu możliwej z ich strony aktywności - mobilizującą człowieka starszego do aktywnego życia i wzmacniającą jego potencjał jednostkowy i społeczny.	U, KS	C3, C4, C5, C6

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Przedmiot, zadania, cele gerontologii społecznej i jej związki z innymi dziedzinami wiedzy. Prognozy rozwoju geragogiki. Problematyka gerontologiczna w pedagogice. Prognozy demograficznego starzenia się Polski, Europy i świata.	W, Ćw, kno	EU1
TK2	Pojęcie procesu starzenia się i starości. Przegląd wybranych teorii starzenia się i starości w perspektywie biologicznej, psychologicznej, socjologicznej. Starość jako zjawisko o wielu obliczach.	W, Ćw, kno	EU2
TK3	Możliwości i ograniczenia rozwoju człowieka starszego. Potrzeby ludzi starszych. Lęki i obawy osób starszych związane z okresem starości (m.in. kwestia stereotypów, samotności i osamotnienia, zależności, śmierci). Jakość życia polskich seniorów w aspekcie ich zdrowia.	W, Ćw	EU2, EU3, EU4
TK4	Człowiek starszy jako podmiot działań wspomagających. Aktualny system wspomagania ludzi starszych w Polsce (rola i zadania jego czterech podsystemów: nieformalnego, publicznego, rynkowego oraz społecznego) a idea pomyślnego starzenia się. Główne kierunki i zakres pomocy człowiekowi starszemu: pomoc środowiskowa oraz instytucjonalna. Wybrane konteksty polityki społecznej – polityki wobec starości. Rola pedagoga – geragoga we wsparciu osoby w wieku podeszłym. Analiza i ocena wybranych instytucji – przykłady ze środowisk lokalnych.	W, Ćw	EU5
TK5	Aktywizacja seniorów - charakterystyka społecznych programów, działań mobilizujących człowieka starszego do aktywnego życia, wzmacniających jego potencjał jednostkowy i sprzyjających pomyślnemu starzeniu się. Analiza i ocena wybranych instytucji – przykłady ze środowisk lokalnych.	W, Ćw	EU3, EU4, EU5, EU6

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Szatur-Jaworska B., Błędowski P., Dzięgielewska M., Podstawy gerontologii społecznej, Warszawa 2006.</p> <p>Szarota Z., Starzenie się i starość w wymiarze instytucjonalnego wsparcia na przykładzie Krakowa, Kraków 2010.</p> <p>https://rep.up.krakow.pl/xmlui/bitstream/handle/11716/2404/PM549--Starzenie-sie-i-starosc--Szarota.pdf?sequence=1&isAllowed=n</p> <p>Szarota Z., Kijak R. J., Starość. Między diagnozą a działaniem, Warszawa 2013.</p> <p>https://gerontologia.org.pl/wp-content/uploads/pliki/ol/stardiagnoz.pdf</p> <p>Leszczyńska-Rejchert A., Człowiek starszy i jego wspomaganie – w stronę pedagogiki starości, Olsztyn 2007.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Ilardo, J., Rothman C, Jak radzić sobie ze starością rodziców, Warszawa 2002.</p> <p>Konieczna-Woźniak R., (red.), <i>Dorosłość wobec starości. Oczekiwania-Radości-Dylematy</i>, Poznań, Wydawnictwo UAM, 2008.</p> <p>Hill R., D., Pozytywne starzenie się. Młodzi duchem w jesieni życia, Warszawa 2009.</p> <p>Kromolicka B., Bugajska B., Seredyńska K., Pomoc i opieka w starości, Szczecin 2007.</p> <p>Malec M. (red.), Edukacyjne, kulturowe i społeczne konteksty starości, Wrocław 2011.</p> <p>Kowalewski J.K., Szukalski P.(red.), Pomyślne starzenia się w perspektywie nauk społecznych i humanistycznych, Łódź 2008.</p> <p>Kowalewski J.K., P. Szukalski P. (red.), Pomyślne starzenia się w świetle nauk o zdrowiu, Łódź 2008.</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Udział i aktywność podczas zajęć.
Formujące	Dyskusja w części końcowej wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć.
Podsumowujące	Praca zaliczeniowa z oceną z zakresu treści wykładowych i ćwiczeń oraz opisu, analizy i oceny wybranych instytucji dla osób starszych.

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)

EU1	TK1	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU2	TK2, TK3	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU3	TK3, TK5	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU4	TK3, TK5	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU5	TK4, TK5	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU6	TK5	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W01, PED_II_W02
EU2	PED_II_W0, PED_II_W07
EU3	PED_II_W02, PED_II_U01, PED_II_U02, PED_II_K04
EU4	PED_II_W02, PED_II_U01, PED_II_U02, PED_II_K04
EU5	PED_II_W08
EU6	PED_II_U02, PED_II_K04

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	10
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	45 (czytanie literatury przedmiotu, przygotowanie do ćwiczeń, przygotowanie pisemnej pracy zaliczeniowej)
SUMA GODZIN	55
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

